

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/F/38.638 – butadién gumi és emulziós butadién-sztirol gumi ügyben 2006. november 29-én hozott C(2006) 5700 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság megállapította, hogy a felperes más vállalkozásokkal együtt a termékekre vonatkozó árcélokban való megállapodással, a vevők megnehtámadási megállapodások révén történő felosztásával, valamint az árakra, versenytársakra és a vevőkre vonatkozó üzleti információk cseréjével megsértette az EK 81. cikket, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkét.

A felperes keresete alátámasztására tizennégy jogalapra hivatkozik. A felperes szerint:

- i) a Bizottság megsértette az EK 81. cikket, mivel nem tudta a jogilag megkövetelt módon bizonyítani, hogy a Trade-Stomil részt vett a kartellben;
- ii) a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettséget azon megállapításra vonatkozóan, hogy a Trade-Stomil három hónapig vett részt a kartellben;
- iii) a Bizottságnak nincs hatásköre arra, hogy határozatot intézzen a Trade-Stomil-hoz az EK 81. cikk (1) bekezdése és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikke alapján;
- iv) a Bizottság továbbá megsértette az EK 81. cikket annak megállapításával, hogy a Trade-Stomil a Dwory álképviselőjeként járt el;
- v) a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettséget azon megállapítására vonatkozóan, hogy a Trade-Stomil a Dwory álképviselőjeként járt el;
- vi) a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét a Trade-Stomil és a Dwory együttes üzleti forgalma alapján kiszabott bírság kiinduló összegének megállapításakor;
- vii) a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettséget, amikor a Trade-Stomil és a Dwory együttes üzleti forgalma alapján, és nem csak a Trade-Stomil forgalma alapján kiszabott bírságot szabott ki a Trade-Stomil-ra;
- viii) a Bizottság megsértette az egyenlőség elvét, azáltal, hogy a bírság alapösszegét úgy számította ki, mintha a Trade-Stomil, amelynek egyszerű ügynökként semmilyen befolyása nincs a mennyiségre vagy az árakra, szállító/gyártó lenne;
- ix) a Bizottság megsértette a rá kötelező jogszabályok betartásának kötelezettségét, azáltal, hogy nem vette figyelembe a Trade-Stomil kartellben való részvételének passzív vagy követő jellegét;
- x) a Bizottság megsértette a saját maga által vállalt szabályok betartásának kötelezettségét azáltal, hogy nem csökkentette kiszabott bírságot a végrehajtás elmaradása miatt;
- xi) a Bizottság megsértette az arányosság elvét a bírságok megállapításakor;
- xii) a Bizottság megsértette a védelemhez való jogot azáltal, hogy elmulasztotta a Trade-Stomil meghallgatását azon jogalapra vonatkozóan, amely alapján illetékességi területén kívüli hatáskört kívánt gyakorolni;

xiii) a Bizottság nem állapította meg a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellegét, és nem is hallgatta meg a Trade-Stomil-t ezzel kapcsolatban;

xiv) a Bizottság állítólagosan tévedett a bírság kiszámításakor.

A Közzolgálati Törvényszék F-122/05. sz., Economidis kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. február 23-án benyújtott fellebbezés

(T-56/07. P. sz. ügy)

(2007/C 95/94)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J. Currall és G. Berscheid meghatalmazottak)

Másik fél az eljárásban: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgium)

A fellebbező azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az helyt ad a kinevezési eljárás jogellenességére, valamint a személyzeti szabályzat 29. cikke (1) bekezdésének és 31. cikkének megsértésére alapított első két jogalapnak, és megsemmisítse a „Biotechnológia és alkalmazott genomika” egység vezetői beosztásába egy másik személy kinevezéséről szóló határozatot, illetve következképpen első fokon elutasítja a felperes jelentkezését az említett állásra;
- saját maga határozzon a jogvitáról, és adjon helyt az elsőfokú eljárás alperese által előadott kérelmeknek, valamint ebből következképpen utasítsa el az F-122/05. sz. ügyben benyújtott keresetet;
- másodlagosan utalja vissza az ügyet a Közzolgálati Törvényszék elé, hogy az határozzon a fennmaradó jogalapokról;
- az elsőfokú eljárás felperesét kötelezze a jelen eljárás költségeinek, valamint a Közzolgálati Törvényszék előtt felmerült saját költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

2006. december 14-i ítéletében – amelynek megsemmisítésére jelen fellebbezés irányul – a Közszolgálati Törvényszék megsemmisítette a Bizottság 2004. december 23-i határozatát, amelyben a felperestől különböző személyt nevezett ki egységvezetőnek, következésképpen pedig elutasította a felperes jelentkezését.

Az említett ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezésének alátámasztására a Bizottság három jogalapot hoz fel, amelyek közül az első a Kratz-ügyben ⁽¹⁾ hozott ítélet jelen esetre való téves alkalmazására vonatkozik, mivel az alkalmazandó új szabályozás, köztük a személyzeti szabályzat idevágó szabályozása és a középvezetői beosztású személyi állományról szóló bizottsági határozat ⁽²⁾ vonatkozó rendelkezései különböznek a Kratz-ügyben alkalmazott jogszabályoktól, amely szempontot a Közszolgálati Törvényszék nem vett figyelembe.

A Bizottság második jogalapjával előadja, hogy a megtámadott ítélet indokolása ellentmondásos, mert az ítélet először megállapítja a feladatkör és a besorolási fokozat elválasztása elvének és az állás kizárólag áthelyezéssel történő betölthetőségének jelentőségét, amelynek során a besorolási fokozatnak automatikusan meg kell egyeznie a kiválasztott jelölt által kinevezésének napján betöltött besorolási fokozattal, miközben később a Közszolgálati Törvényszék kimondja, hogy az állásokat két besorolási fokozatot magában foglaló csoportok megjelölésével kell közzétenni.

Harmadrészt a Bizottság előadja, hogy mivel azt a követelményt, mely szerint az egységvezetői állásokat meghatározott besorolási fokozat-párok megjelölésével kell közzétenni – és amely kötelezettséget az intézményekre vonatkozóan a megtámadott ítélet is kimond – be kellett tartani, az alapeljárás felperese nem rendelkezett az eljáráshoz fűződő érdekléssel, és keresetét – mint elfogadhatatlant – el kellett volna utasítani. A Bizottság álláspontja szerint a megtámadott ítélet tehát túlterjeszkedik az elsőfokú eljárás keresetének tárgyán.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság T-10/94. sz., Kratz kontra Bizottság ügyben 1995. május 17-én hozott ítélete (EBHT 1995., II-1455. o.).

⁽²⁾ A középvezetői beosztású személyi állományról szóló, 2004. április 28-i C (2004) 1597 bizottsági határozat, amelyet a *Közszolgálati Tájékoztató* 2004. június 23-i, 73/2004. számában tettek közzé.

2007. február 26-án benyújtott kereset – E.ON Ruhrgas és E.ON Földgáz Trade kontra Bizottság

(T-57/07. sz. ügy)

(2007/C 95/95)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Németország) és E.ON Földgáz Zrt. (Budapest, Magyarország) (képviselők: G. Wiedemann és T. Lübbig ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a Bizottság az E.ON Ruhrgas International AG-vel szemben az M.3696 – E.ON/MOL ügyben 2006. december 19-én hozott határozata első oldalának alján található negyedik bekezdését (*30783. sz. dokumentum), továbbá semmisítse meg a Bizottság ugyancsak az E.ON Ruhrgas International AG-vel szemben az M.3696 – E.ON/MOL ügyben 2007. január 16-án hozott határozatát (*924. sz. dokumentum);
- kötelezze a Bizottságot a felperesek jelen eljárásban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság 2005. december 21-i határozatában – bizonyos feltételek és kötelezettségvállalások kérelmező általi teljesítésétől függően – két magyar gázipari társaságnak a felperes E.ON Ruhrgas International AG általi megszerzését a közös piaccal és az EGT-megállapodás működésével összeegyeztethetőnek nyilvánította.

Az egyik kötelezettségvállalás szerint a felperes E.ON Ruhrgas International AG vállalta, hogy gázkapacitás-felszabadítási programot szervez és hajt végre a magyar piacon. Az eredeti árverési árnak a súlyozott átlag gázár 95 %-át kellett elérnie, tekintettel arra, hogy a kérelmezőknek összesített veszteségük lehet annak eredményeképpen, ha a súlyozott átlag gázár alatt meghatározott végleges árverési ár nem éri el a 26 millió eurót.

A jogvita tárgyát képező levelekben a Bizottság kijelentette, hogy a kérelmezők adott árverésen keletkezett veszteségeit a felperesek által egyéb árverésen elért haszon ellentételezi. A felperesek vitatják ezt és azon az állásponton vannak, hogy a gázkapacitás-felszabadítási árverésekből eredő veszteségeket nem a jövőben tartandó árveréseken esetlegesen elérhető potenciális haszonnak kell ellentételeznie.

Kereseti kérelmük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalpra hivatkoznak.

Először is a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottságnak nem jogosult a pénzügyi terhek növelésére, és ennek következtében a 2005. december 21-i bizottsági határozatból eredő jogi kötelezettségek módosítására.

Másodszor is a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette eljárási szabályzatát ⁽¹⁾ azzal, hogy egyrészt nem a Bizottság összes tagja határozta meg a jogvita tárgyát képező két levél tartalmát, másrészt pedig az eljárási szabályzat 14. cikke értelmében nem történt megfelelő hatáskör-átruházás a Bizottság Főigazgatóságára.

⁽¹⁾ HL 2000 L 308., 26. o. (módosított).